

N:o 6.

Ank. till Riksd. kansli den 16 mars 1888, kl. 6 e. m.

Betänkande, angående de af den utaf Riksdagen beslutade förhöjning af bränvinstillverkningskatten föranledda ändringar i kongl. förordningen angående villkoren för tillverkning af bränvin samt i tullsatserna för bränvin och sprit m. m.

Sedan Riksdagen, efter gemensam omröstning enligt 65 § riksdagsordningen, med bifall till herr *E. W. Wretlinds* inom Andra Kammaren väckta motion, n:o 65, i hvad densamma afser förhöjning af bränvinstillverkningskatten, beslutit, att nämnda skatt skall från sitt nuvarande belopp, 40 öre, höjas till 50 öre för hvarje liter bränvin af normalstyrka, har utskottet att till behandling upptaga öfriga af herr *Wretlind* i motionen framställda yrkanden och att till Riksdagen inkomma med betänkande i ämnet.

I ofvauberörda motion föreslog herr *Wretlind*, jemte den nu beslutade höjningen i bränvinstillverkningskatten, en motsvarande förhöjning i tullafgiften: å bränvin och sprit på fat, då varan är i Frankrike tillverkad af vindrufvor och derifrån sjöledes direkt införes, från 45 till 55 öre per liter, på fat, i öfriga i tulltaxan upptagna fall, från 60 till 75 öre per liter; och på andra kärl från 90 öre till 1 krona 10 öre per liter; samt å likörer från 1 krona 20 öre till 1 krona 40 öre per liter.

Härförutom har till utskottet blifvit öfverlemnadt ett af herr *Wretlind* i anledning af hans ifrågavarande motion inom Andra Kam-

maren afgifvet yttrande af innehåll att, om bevillningsutskottet komme att tillstyrka motionen, utskottet äfven borde tillstyrka en så stor förhöjning i tullen på æter och æter spirituosus, som kunde anses vara lämplig i förhållande till bränvinsskattens förhöjning, samt att de stadganden rörande bränvin på nederlag och öfriga detaljer, hvilka förekomme i Kongl. Maj:ts proposition om bränvinstillverkningskattens förhöjning, äfven blefve tillämpade.

Den närmaste följden af den utaf Riksdagen beslutade förhöjningen uti ifrågavarande skatt med 10 öre per liter blifver den, att § 10 mom. 1, 3 och 4 af gällande förordning angående vilkoren för tillverkning af bränvin måste undergå åtskilliga ändringar.

Nämnda lagrum hafva för närvarande följande lydelse:

1. För bränvin, tillverkad inom landet, skall efter afdrag af två procent, som äro skattefria, tillverkaren påföras skatt med 40 öre för hvarje liter af normalstyrka, hvarmed förstås bränvin, som vid + 15° å Celsii termometer innehåller 50 volymprocent alkohol.

3. Vid utförsel af bränvin må, efter hvad särskildt finnes stadgad, åtnjutas restitution med 40,8 öre för hvarje liter renadt och med 40 öre för hvarje liter icke renadt bränvin af normalstyrka.

4. Då bränvin under de vilkor och den kontroll, Kongl. Maj:t vill föreskrifva, göres till förtäring obrukbart (denatureras) för att användas för tekniskt eller vetenskapligt behof, må restitution åtnjutas med 40 öre för hvarje liter bränvin af normalstyrka; dock medgifves ej restitution för bränvin, som användes till tvål, parfym eller, med undantag af ättika, till fabrikater, afsedda att förtäras. Denaturerad bränvin är ej underkastadt försäljningsavgift.

Till en början måste det i mom. 1 angifna skattebeloppet, 40 öre, utbytas mot 50 öre.

Vidare erfordras i mom. 3 och 4 ändring i fråga om det belopp, som bör restitueras. Detta bör naturligtvis för råbränvin vara lika med skatten, eller 50 öre, och för renadt bränvin, som utföres, enligt nu gällande grundsats skatten för en liter råbränvin ökad med två procent, eller 51 öre.

Utskottet hemställer alltså,

1:o.

att Riksdagen måtte besluta, att § 10 mom. 1, 3 och 4 i kongl. förordningen angående vilkoren för tillverkning af bränvin den 13 juli 1887 skall erhålla följande förändrade lydelse:

1. För bränvin, tillverkadt inom landet, skall efter afdrag af två procent, som äro skattefria, tillverkaren påföras skatt med 50 öre för hvarje liter af normalstyrka, hvarmed förstås bränvin, som vid + 15° å Celsii termometer innehåller 50 volymprocent alkohol.

3. Vid utförsel af bränvin må, efter hvad särskildt finnes stadgadt, åtnjutas restitution med 51 öre för hvarje liter renadt och med 50 öre för hvarje liter icke renadt bränvin af normalstyrka.

4. Då bränvin under de vilkor och den kontroll, Kongl. Maj:t vill föreskrifva, göres till förtäring obrukbart (denatureras) för att användas för tekniskt eller vetenskapligt behof, må restitution åtnjutas med 50 öre för hvarje liter bränvin af normalstyrka; dock medgifves ej restitution för bränvin, som användes till tvål, parfym eller, med undantag af ättika, till fabrikat afsedda att förtäras. Denaturerad bränvin är ej underkastadt försäljningsafgift.

I sammanhang med den förhöjning af bränvinstillverkningsskatten, hvilken i ofvan omförmälda nådiga proposition föreslogs, gjorde Kongl. Maj:t framställning till Riksdagen derom, att hvad som komme att stadgas i afseende å förhöjningen af tillverkningsskatten skulle träda i kraft från och med den dag, som, efter det Riksdagen i ämnet fattat beslut, af Kongl. Maj:t kungjordes, samt bestämmelserna angående den förhöjda restitutionen vid utförsel tillämpas från och med den 1 januari 1889; dock att hittills gällande skatt af 40 öre litern finge erläggas ej mindre för det bränvin, som vid den tid, då den förhöjda afgiften trädde i kraft, redan vore disponerad, än äfven, så vida betalning erlades före den 1 oktober 1888, för det bränvin, som vid den tid, då den förhöjda tillverkningsafgiften trädde i kraft, obeskattadt qvarläge å brännerinederlag eller allmänt bränvinsnederlag.

Deremot föreslog Kongl. Maj:t icke någon ändring i § 12 af ifrågasvarande förordning, hvilken paragraf nu lyder:

»Af obeskattadt bränvin skola minst åttio procent såsom säkerhet för skatten vara liggande på nederlag. Återstoden eger tillverkaren utbekomma utan skattens erläggande, dock med skyldighet att före den 1 påföljande oktober erlägga derpå belöpande skatt, vid påföljd att Kongl. Maj:ts befallningshafvande eljest låter ofördröjligen utmäta densamma.»

Till det den kongl. propositionen bilagda statsrådsprotokoll anförde chefen för finansdepartementet rörande en förändring af bestämmelserna i denna paragraf följande:

»Enligt förordningarne om villkoren för tillverkning af bränvin af den 2 juni 1882 och den 13 juli 1887 har det varit tillverkare medgifvet att fritt föfoga öfver en del af den tillverkade quantiteten, utan att skatten för denna behöft erläggas, allt under antagande, att den återstående delen, minst 80 procent af allt det bränvin, för hvilket skatt ej varit erlagd, utgjort tillräcklig säkerhet för skatten på den disponerade andelen. Sådan rättighet till fri disposition af viss quantitet obeskattadt bränvin har äfven varit och är medgifven innehafvare af allmänt bränvinsnederlag. Huruvida staten i det qvarliggande bränvinet eger full säkerhet för den på det disponerade belöpande tillverkningskatten beror naturligtvis på förhållandet mellan bränvinets varuvärde och skattens belopp. Vid den tid ifrågavarande medgifvande först lemnades, stod bränvin i mycket högre pris än för närvarande, och anordningen var då fullt betryggande. Genom senare tidens ofantliga prisfall har i viss mån ett annat förhållande inträdt, hvilket synnerligast vid en ifrågasatt skatteförhöjning bör tagas i betraktande. Råvarupriset för bränvin torde för närvarande ej böra beräknas till mer än 10 öre för en liter af normalstyrka. Om för en disponerad liter fyra liter ligga på nederlag, utgör pantens varuvärde endast 40 öre, under det att skatten för den disponerade för närvarande utgör 40 och skulle komma att utgöra 45 öre. Hittills har visserligen aldrig inträffat, att tillverkningskatt för disponerad bränvin behöft uttagas genom tvångsrealisering af nederlagsbränvin, men den förändring i förhållandena, som inträdt genom bränvinsprisens fallande, bör dock ej lemnas oanmärkt, då fråga är om tillverkningskattens höjning. Som emellertid borttagandet af rätten till fri disposition af en del af tillverkningen eller inskränkning i denna del skulle i en mängd nu gällande bestämmelser angående bränvinsbeskattningen, allesammans under loppet af nästlidet år förnyade, vålla förändringar, åtföljda af icke obetydliga svårigheter vid tillämpningen, och då i allt fall det är antagligt, att nuvarande ovanligt låga bränvinspris icke kunna komma att fortfara, synes tillräcklig anledning ej vara för handen att för närvarande vidtaga ändring i fråga om dispositionsrätten till 20 procent af det bränvin, för hvilket skatt ej blifvit erlagd, vare sig vid brännerier eller allmänna bränvinsnederlag, så mycket mer som de nuvarande stora förråden af bränvin, hvilka nedtrycka prisen, sannolikt komma att minskas genom export, på sätt här nedan antydes, och prisen derefter att stiga.»

Hvad chefen för finansdepartementet sålunda yttrat med hänsyn till en ifrågasatt förhöjning af bränvinstillverkningsskatten med 5 öre per liter, synes utskottet icke ega giltighet för det fall, som nu föreligger, eller nämnda skatts höjande med 10 öre per liter. Denna höjning i skatten anser utskottet, isynnerhet under nuvarande låga pris å bränvin, betinga en ökning af den säkerhet för skattens utgörande, hvilken staten bör innehafva. Utskottet finner därför, att dispositionsrätten öfver bränvin liggande på nederlag bör från 20 procent, som nämnda rätt nu omfattar, inskränkas till 15 procent af det bränvin, för hvilket skatt ej blifvit erlagd, vare sig vid brännerier eller allmänna bränvinsnederlag, eller, med andra ord, att mängden af obeskattadt bränvin, som skall vara liggande på nederlag såsom säkerhet för skatten, bör bestämmas till 85 procent.

Med anledning häraf får utskottet hemställa,

2:o.

att § 12 i kongl. förordningen angående vilkoren för tillverkning af bränvin den 13 juli 1887 måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Af obeskattadt bränvin skola minst *åttiofem* procent såsom säkerhet för skatten vara liggande på nederlag. Återstoden eger tillverkaren utbekomma utan skattens erläggande, dock med skyldighet att före den 1 påföljande oktober erlagga derpå belöpande skatt, vid påföljd att Kongl. Maj:ts befallningshavande eljest låter ofördröjligen utmäta densamma.

Till ofvanberörda statsrådsprotokoll anförde chefen för finansdepartementet vidare:

»Det är antagligt, att redan från och med det proposition aflåtes om en icke obetydlig förhöjning i tillverkningsskatten, skall priset å bränvin stiga och äfven tillverkningen inom landet ökas för att sedan, så snart skatteförhöjningen träd i kraft, åter nedgå. Tillvaron inom landet af en betydlig quantitet bränvin liggande på nederlag eller till fri disposition är vid genomförande af en skatteförhöjning en olägenhet så till vida, att den högre skatten ej blir effektiv, förr än det bränvin, som beskattats efter den lägre skattesatsen, blifvit antingen förbrukadt eller exporteradt. I likhet med hvad som vid föregående tillfällen egt rum, bör därför förhöjningen i tillverkningsskatten inträda *så fort ske kan* under det år, då beslut derom fattas. Af det bränvin, som vid

tiden för skatteförhöjningens trädande i kraft icke är beskattadt, finnes en del liggande på nederlag och en del är disponerad utan skattens erläggande. Det är tydligt, att detta senare bränvin ej kan beläggas med en högre tillverkningskatt än den, som gälde vid tiden för dispositionen. För det kvarliggande skulle visserligen förhöjd skatt kunna beslutas, men tvifvelaktigt är, huruvida den i verkligheten komme att inflyta, emedan en stor del af bränvinet sannolikt komme att uttagas under den tid, som förflöte mellan Riksdagens beslut och detta besluts trädande i kraft. Nederlagens tömmande på en gång genom den förhöjda skattens omedelbara tillämpning äfven på nederlagsbränvinet skulle för öfrigt icke innebära någon verklig fördel för statsverket, utan endast framkalla en större skatteinbetalning på en gång, hvilken åter komme att motsvaras af minskad beskattning under den följande tiden. Genom skatteförhöjningens omedelbara tillämpning äfven på nederlagsbränvinet skulle dessutom en obehörig fördel kunna tillskyndas den kapitalstarke innehafvaren af bränvin till skada för den mindre bemedlade. För det vid skatteförhöjningens trädande i kraft obeskattade bränvinet på nederlag, synes derföre hittills gällande skatt böra utgå, så vida den erlägges före den 1 nästkommande oktober, vid hvilken tidpunkt enligt § 12 i nu gällande förordning skatten för det disponerade skall erläggas. Ett sådant förfaringssätt i fråga om tiden för skatteförhöjningens tillämpning vore äfven öfverensstämmande med det vid skatteförhöjningen 1879 följda.

Såsom en gifven följd af restitutionsbeloppets höjning måste antagas, att större eller mindre quantiteter af det bränvin, som blifvit beskattadt efter 40 öre pr liter, komma att exporteras mot åtnjutande af den förhöjda restitutionen, synnerligast som det kan förutses, att en icke obetydlig tillgång af bränvin utöfver behovet kommer att finnas vid den tidpunkt, då den högre restitutionen inträder. Storleken af den förlust statsverket kan komma att vidkännas derigenom, att bränvin, beskattadt efter 40 öre per liter, exporteras mot restitution af 45 öre, kan naturligtvis icke med säkerhet beräknas, men torde i hvarje fall komma att fullt uppvägas af den vinst, som uppstår under 1888 af bränvinstillverkningskattens höjning, om nemligen denna skatt komme att utgå med 45 öre litern redan från någon tidpunkt under loppet af detta år. På det att den ifrågavarande förlusten må i möjligaste mån begränsas, bör emellertid ej den högre restitutionen inträda förr än den 1 januari 1889. Dröjsmålet innebär ingen orättvisa mot den, som vill utföra bränvin, ty sådant kan enligt gällande bestämmelser ske från brännerinederlag eller allmänna nederlag utan skatts erläggande. För den, som vill åtnjuta restution för bränvin, som an-

vändes för tekniskt eller vetenskapligt behof, är dröjsmålet mera menligt. Honom återstår dock alltid den utvägen att före skatteförhöjningens inträdande förvärfva det bränvin, som under återstående delen af året kan erfordras.»

I det af chefen för finansdepartementet sålunda afgifna yttrande instämmer utskottet till fullo, utom hvad angår bestämmandet af den tid, då för denaturenadt bränvin den högre restitutionen bör åtnjutas. Utskottet anser nemligen, att för dylikt bränvin den högre restitutionen bör inträda samma dag, som *allt* på nederlag liggande bränvin träffas af den höjda skatten, d. v. s. den 1 oktober innevarande år.

Då utskottet vidare anser, att endast det bränvin, för hvilket den högre skatten skall erläggas, bör beröras af ändringen i § 12, har utskottet funnit sig föranledt tillstyrka Riksdagen att göra ett särskildt förklarande derom.

På grund af hvad nu blifvit anfördt, hemställer utskottet,

3:o.

att Riksdagen måtte besluta, dels att den vidtagna höjningen i tillverkningsskatten för bränvin skall såsom tilläggsafgift till den nu gällande jemväl innevarande år utgöras från den tid, som af Kongl. Maj:t bestämmes, dels ock att de af utskottet i förestående punkter föreslagna öfriga ändringar i kongl. förordningen angående vilkoren för tillverkning af bränvin skola, med de undantag, som omförmålas i nedanstående punkter 5:o och 6:o, tillämpas samtidigt med förhöjningen i bränvinstillverkningsskatten,

samt att Riksdagen till följd häraf måtte hos Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes, så fort ske kan, förordna om beslutens trädande i kraft;

4:o.

att hittills gällande skatt af 40 öre litern må erläggas ej mindre för det bränvin, som vid den tid, då den förhöjda afgiften träder i kraft, redan är disponerad, än äfven, så vida betalning erlägges före den 1 oktober 1888, för det bränvin, som vid den tid, då den förhöjda tillverkningsafgiften träder i kraft, obeskattadt kvarligger å brännerinederlag eller allmänt bränvinsnederlag;

5:o.

att bestämmelserna om den förhöjda restitutionen icke skola tillämpas å bränvin, som utföres före den 1 januari 1889, eller å sådant denaturerad bränvin, som användes före den 1 oktober innevarande år; samt

6:o.

att, i händelse utskottets hemställan i punkt 2:o bifalles, Riksdagen måtte förklara, att den sålunda gjorda ändringen i § 12 af förordningen angående vilkoren för tillverkning af bränvin icke har afseende å sådant bränvin, som vid den tid, då den förhöjda tillverkningsafgiften träder i kraft, obeskattadt qvarligger å brännerinederlag eller allmänt bränvinsnederlag.

Om Riksdagen godkänner hvad utskottet i punkterna 4:o, 5:o och 6:o här ofvan hemställt, synes likväl någon föreskrift om hvad Riksdagen i oförmälda delar beslutit icke behöfva i kongl. förordningen angående vilkoren för tillverkning af bränvin intagas, utan torde Riksdagens beslut i dessa delar lämpligast böra af Kongl. Maj:t särskildt kungöras. Under förutsättning af Riksdagens bifall till utskottets hemställanden i nyssberörda punkter, får utskottet därför hemställa,

7:o.

att Riksdagen måtte i den underdåniga skrifvelse, hvari Riksdagen anmäler sina beslut om ändringar i förordningen angående vilkoren för tillverkning af bränvin, anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes särskildt kungöra hvad Riksdagen i nu oförmälda hänseenden beslutit.

En förhöjning af tillverkningskatten å bränvin medför såsom en nödvändig följd en förhöjning af tullsatserna å *Aeter* och *Aeter spirituosus*, eller s. k. *Hoffmans droppar*, *Aeterarter*, *Bränvin* och *Sprit* samt *Likör*.

Angående dessa artiklar gälla för närvarande följande bestämmelser i tulltaxan:

	Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
		Kronor	öre
1. <i>Aeter</i> och <i>Aeter spirituosus</i> eller s. k. <i>Hoffmans droppar</i> , till införel af apoteksföreståndare eller, efter kommerskollegii pröfning, af näringsidkare, som styrker sig hafva behof af dylika varor för åstadkommande af sina tillverkningar.....	1 liter	1	40
2. <i>Aeterarter</i> , sammansatta och blandningar deraf, såsom salpeteræter, ättikæter, fruktæter, konjak-, rum-, och arrak-essens eller olja o. s. v.	1 liter	1	40
<i>Bränvin</i> och <i>Sprit</i> : på <u>f</u> at, <u>s</u> törre eller mindre:			
75. af säd, potates eller andra jordfrukter	1 liter af 50 procents alkoholhalt vid + 15° C.	—	60
76. af ris: arrak	1 liter af 50 procents alkoholhalt vid + 15° C.	—	60
77. af socker: rum	1 liter af 50 procents alkoholhalt vid + 15° C.	—	60
78. af vindrufvor: då varan är i Frankrike tillverkad och derifrån sjöledes direkte införes	1 liter af 50 procents alkoholhalt vid + 15° C.	—	45
79. då varan är annorstädes tillverkad eller på annat sätt införes	1 liter af 50 procents alkoholhalt vid + 15° C.	—	60
80. af annan frukt.....	1 liter af 50 procents alkoholhalt vid + 15° C.	—	60

		Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.
			Kronor öre
	<i>Bränvin och Sprit:</i>		
81.	på andra kärl: alla slag	{ 1 liter utan afseende på alkoholhalten. }	— 90
	<i>Anm. 1.</i> Vid förtullning af bränvin och sprit i mindre partier än 250 liter, enligt de här ofvan för tullberäkning bestämda grunder, skall tullafgiften förhöjas med 15 öre per liter.		
	<i>Anm. 2.</i> För tillgodonjutande af den för bränvin och sprit af fransk tillverkning här ofvan medgifna nedsättning i tullafgiften skall vid införseln för tullmyndigheten antingen genom en officiel förklaring, afgifven inför embetsmyndighet å produktionsorten, eller ock genom ett af föreståndaren för tullkammaren å utskeppningsorten utfärdadt intyg styrkas, att varan är af vindrufvor och i Frankrike tillverkad; börande båda dessa slag af intyg vara bekräftade medelst intyg, utfärdadt af svensk konsul eller vice konsul i den hamn, der inlastningen egt rum.		
	<i>Anm. 3.</i> Bränvin och sprit af annan alkoholhalt än den här ofvan angifna reduceras till normalstyrka, eller 50 procent, på sätt derom är särskildt föreskrifvet.		
	<i>Anm. 4.</i> Finnes varan vara försatt med socker eller annat främmande ämne, hvarigenom alkoholhalten angifves origtigt å profvaren, erlägges tull såsom för Likör.		
335	<i>Likör</i>	1 liter	1 20

I afseende å de tullförhöjningar, som betingades af Kongl. Maj:ts förslag om bränvinstillverkningsskattens höjande med 5 öre per liter, anförde chefen för finansdepartementet, bland annat, följande:

»Att tullsatsen å "bränvin och sprit, på fat, större eller mindre: af vindrufvor, då varan är i Frankrike tillverkad och derifrån sjöledes direkte införes", endast kan höjas med enahanda belopp som tillverkningsafgiften eller 5 öre litern, följer af den med Frankrike gällande handelstraktat. Beträffande annan sprit å fat kunde det visserligen ifrågasättas, huruvida förhöjningen borde stanna vid 5 öre eller för bibehållande af det förhållande af 40 till 60, som för närvarande finnes mellan tillverkningsskatten och tullen, sättas till 7,5 öre; men då den nuvarande skilnaden eller 20 öre torde utgöra ungefär dubbla beloppet if råvarans värde och således innefatta ett fullt tillräckligt skydd ör den inhemska tillverkningen, synes mig förhöjningen kunna stanna vid 5 öre litern, i hvilket fall en jemnare siffra erhålles. Enligt hittills iakttaget förhållande och med beaktande af nämnda traktats föreskrifter bör förhöjningen utgöra för "bränvin och sprit, på andra kärl", då varan behandlas såsom ren alkohol, 10 öre och för likörer likaledes 10 öre litern.»

Beträffande tullen å æter m. m. yttrade chefen för finansdepartementet särskildt:

»I fråga om de ändringar i tulltaxan, som må påkallas af de föreslagna tullförhöjningarne, torde först böra anmärkas, att höjningen i tullen å bränvin och sprit äfven gör ändringar i tullsatserna å æter och æterarter erforderliga.

Tullafgiften å æter och æter spirituosus samt æterarter, hvilken till år 1885 varit lika med den för ren alkohol bestämda, eller 1 krona 20 öre för en liter, höjdes nämnda år, i enlighet med en af bevillningsutskottet verkställd utredning, till 1 krona och 40 öre. Då nu tullen för sprit höjes med en åttondedel, borde i öfverensstämmelse med de år 1885 följda grunder ætertullen höjas till 1 krona 57 öre, hvilket belopp lämpligen torde kunna afjemnas till 1 krona 60 öre.»

Hvad först angår tullen å *bränvin och sprit, på fat, af säd, potates och andra jordfrukter, ris (arrak) och socker (rum)*, anser utskottet det nuvarande förhållandet mellan skattens belopp och tullens böra bibehållas, till följd hvaraf utskottet, i öfverensstämmelse med herr Wretlinds förslag, hemställer,

8:o.

att tullen å bränvin och sprit: på fat, större eller mindre: af säd, potates eller andra jordfrukter, af ris: arrak, samt af socker: rum från sitt nuvarande belopp, 60 öre, höjes till 75 öre för hvarje liter af normalstyrka.

Rörande *bränvin och sprit af vindrufvor* stadgar handelstraktaten med Frankrike i artikel 8:

»Bränvin och sprit af vindrufvor på fat må, då varan är tillverkad i Frankrike och sjöledes direkt inkommer till Sverige eller Norge, införas emot erläggande af de afgifter, som för spritvaror af svensk eller norsk tillverkning äro eller framdeles kunna varda bestämda. Dock skola dessa afgifter ökas med en tilläggsavgift af 11 kronor (15 fr. 28 c.) per hectoliter ren alkohol af hundra procents styrka, hvilken tilläggsavgift skall minskas med en hundradel för hvarje grad, hvarmed varan, afprovad vid femton graders värme med Gay-Lussacs alkoholometer, finnes understiga hundra graders styrka.

Bränvin af nämnda slag på buteljer eller krus skall, utan afseende å alkoholhalten, vid införsel till Sverige eller Norge behandlas såsom ren alkohol.»

Med iakttagande af dessa bestämmelser har den nu gällande tullsatsen för den n:o 78 i tulltaxan upptagna artikel blifvit bestämd till 45 öre, men hade, såsom inses, kunnat bestämmas till 45,5 öre. Då utskottet anser, att i fråga om förevarande artiklar all anledning förefinnes att sätta tullen så högt, som traktaten möjligen medgifver, får utskottet, enär bränvinstillverkningskatten ökats med 10 öre per liter, hemställa,

9:o.

att bränvin och sprit: på fat, större eller mindre, af vindrufvor, då varan är i Frankrike tillverkad och derifrån sjöledes direkte införes, måtte åsättas en tull af 55,5 öre för hvarje liter af normalstyrka.

Då tullen å de under n:is 75, 76 och 77 i tulltaxan upptagna varor blifvit höjd till 75 öre per liter, bör tullen å de under n:is 79 och 80 omförmälda artiklar ökas till samma belopp, och hemställer utskottet därför,

10:o.

att tullen å bränvin och sprit, såväl på fat, större eller mindre, af vindrufvor, då varan är annorstädes än i Frankrike tillverkad eller derifrån införes på annat sätt än sjöledes direkte, som af annan frukt, måtte från sitt nuvarande belopp, 60 öre, höjas till 75 öre för hvarje liter af normalstyrka.

Nuvarande tulltaxa innehåller under n:o 81, att *bränvin på andra kärl* (än fat), alla slag, skall draga en tull af 90 öre för en liter utan afseende på alkoholhalten. Denna tullsats är, såsom ofvan inhemtas, beroende af bestämmelserna i handelstraktaten med Frankrike, enligt hvilken bränvin af vindrufvor på buteljer eller krus, utan afseende å alkoholhalten, skall behandlas såsom ren alkohol. Tullen å franskt drufbränvin är af utskottet föreslagen till 55,5 öre för en liter af 50 procents alkoholhalt vid + 15° C., och utskottet får, i öfverensstämmelse dermed, i fråga om förevarande artikel hemställa,

11:o.

att tullen å bränvin och sprit: på andra kärl: alla slag, måtte från sitt nuvarande belopp, 90 öre, höjas till 1 krona 11 öre för en liter utan afsende å alkoholhalten.

För *likör* föreslår herr Wretlind en tullsats af 1 krona 40 öre. Likör skall enligt handelstraktaten med Frankrike, utan afseende å alkoholhalten, behandlas såsom vanlig ren alkohol. Då tullen å en liter bränvin af 50 procents alkoholhalt vid + 15° C. blifvit föreslagen till 75 öre, kan tullen å likör följaktligen bestämmas till 1 krona 50 öre per liter. Något skäl att gå under detta belopp och derigenom gå ifrån den nu befintliga proportionen emellan tullsaterna å bränvin på fat i allmänhet och likör föreligger enligt utskottets åsigt icke.

Med anledning häraf hemställer utskottet,

12:o.

att tullen å likör måtte från sitt nuvarande belopp, 1 krona 20 öre, höjas till 1 krona 50 öre för en liter.

Med åberopande af hvad chefen för finansdepartementet yttrat angående *æter m. m.* och med iakttagande af nuvarande förhållandet emellan tullen å bränvin på fat i allmänhet och *æter m. m.*, får utskottet föreslå,

13:o.

att tullen å *æter* och *æter spirituosus*, eller s. k. Hoffmans droppar, samt å *æterarter*, sammansatta och blandningar deraf, måtte från sitt nuvarande belopp, 1 krona 40 öre, höjas till 1 krona 75 öre för hvarje liter.

Slutligen får utskottet hemställa,

14:o.

att, för den händelse Riksdagen beslutar en höjning af tullsatserna för någon eller några af de under n:is 8:o—13:o omförmälda artiklar, Riksdagen jemväl måtte besluta, att dessa förhöjda tullar skola, såsom tilläggsafgifter till nu gällande tulltaxa, jemväl innevarande år utgöras från och med den dag, förhöjningen i tillverkningskatten å bränvin träder i kraft.

Stockholm den 16 mars 1888.

På utskottets vägnar:

ER. GUST. BOSTRÖM.

Reservationer:

af herrar friherre *Barnekow*, *Forssman*, *L. M. Carlsson*, friherre *Wrangel*, *J. Rundbäck*, *E. W. Carlson*, *A. E. Petersson* och *F. G. Sand-*

wall, hvilka ansett, att i fråga om restitution för exporteradt bränvin det högre restitutionsbeloppet af 50 öre per liter bör åtnjutas för bränvin, som exporteras efter den 1 oktober innevarande år.

Herr *Anders Svensson* har begärt få antecknadt, att han icke deltagit i behandlingen af detta ärende.
